

UNITÁRIUS ÉLET

III. ÉVFOLYAM, 10. SZÁM.

1949. OKTÓBER 15.

Új szerkesztő

Változás történt a lap szerkesztésében. Barabás István szerkesztő lemondott. Lemondását az Egyházköri Tanács kérésére se volt hajlandó visszavonni. Így én kellett átvegyem ezt a feladatot is. S ezúttal — életemben először — olyan dologra vállalkoztam, amihez nemigen értek.

Még azt sem mondhatom, amit az egykori székely atyafi leányáról mondott. Megkérdezték, hogy tud-e a leánya zongorázni? Az igen, csak még nem próbálta, — mondta az öreg atyafi. Nálam nemcsak a próba hiányzik, hanem attól tartok, hogy a rátermettség is.

S hogy mégis vállalkoztam a dologra, annak egyszerű magyarázata csak az, hogy kénytelen voltam vele, mert nem volt más. Azok, akik értenek a lapszerkesztés tudományához, egy- vagy más tiszteletreméltó okból nem vállalkoztak, vagy nem vállalkozhattak. Fogytékosságom pótlása céljából ezért segítségül hívom mindazokat, akik jártasabbak az ilyen dolgokban, mint én vagyok. Segítségül hívom elsősorban lelkipásztor társaim munkaközösségét, de a lap minden egyes olvasóját is. Mondják el, írják meg, milyen tartalommal és milyen formában látnák legcélszerűbbnek a lap megjelenését. Így a különböző elképzelések összehangolásával sikerülni fog talán egy olyan lapot megjeleníteni, amely a többség kívánalmát legalább általánosságban kielégíti.

Véleményem szerint az egyházi újság egyetlen célja közvetve, vagy közvetlenül: hitébresztés, hitelesítés. Kérdés csak az, hogy ezt a lelki munkát mily módon lehet egy olyan kis lapban, mint az „Unitárius Élet” legeredményesebben végezni.

Nagyobb terjedelmű teológiai, filozófiai, vagy történelmi tanulmányokra hely benne — sajnos — nem adódik. De minden szavát a hit ereje kell, hogy sugallja és minden egyes példányában meg kell csillannia, unitárius hitvallásunk hódító szépségének. A közelmúltban beindított „Áhitat” rovatot, tovább folytatjuk, hogy hitünk aranszázával valamennyire anyaszentegyházunkhoz kössük azokat a híveinket is, akik az unitárius anyaszentegyház lelki közösségéből területileg kiszakadva, szórványokban élnek, akikhez nem ér el a templomba hívogató vasárnapi harangszó.

ÁHITAT

Életünk és jövőnk reménysége megtartó Istenünk! Otthonunkban, templomainktól távol, vagy éppen hanyatott sorsunk könnyei között imádkozunk Hozzád. Irányt kereső vándorok vagyunk, kik mintha eltévedtünk volna s a bizonyosság vágyának égő szomjúságával nézünk egeid felé. Egyiptom földjéről — puszták terméketlen homokján az Igéret földje felé tartunk — küldj reménytelenségünk éjszakáiba drága útmutatást, fáradt éhező életünknek mannát és ezzel új erőt. Engedd, hogy soha megtagadni Téged ne tudjunk s ajkunkon a Te zsoltáraidal csüggedés nélkül kövessük Krisztus tanításaiból fakadó unitárius hitünk útmutatását. Amen.

Énekelni az 57. számú énekünk...

„Hozzád megyek Uram...

MENJETEK BE

„Menjete be a szoros kapun...”

Mt. 7 13.

Isten akaratának teljesítéséről beszélt Jézus, amikor ezt a tanácsot adta hallgatóinak. A szoros kapun menjete be és a keskeny ösvényen járjatok, ha az életre akartok jutni, mert a tágas kapu és a széles út a veszedelemre visz. Ha komolyan vesszük Jézus tanításait, minden tanításánál előbb kell megfontoljuk ezt a tanácsát.

Ki akar közülünk a veszedelemre jutni?

Ki választaná az élet helyett a nyomorúságot, a kint, a veszedelmet és a halált?

Mint a mesékben azok, akik keresztúthoz érkeznek, a kétfelé ágazó irányok mesgyéjén sorsunkat eldöntő kérdések felett töprengve állunk meg. Egyik út az életre, a békességre, a megelégedés, a megnyugvás, az öröm fehér országa felé tart, a másik a háborúság, a bizonytalanság, a bánat és fájdalom fekete országa felé. Ahelyett, hogy fáradt vándorlásunk szennyes útjának porát a szélbe szórónok és annak különös érdekek szeszélyei szerint hullámozó járásából várnók a döntést haladásunk irányára — mérlegeljük néhány percig Jézus tanításainak értékét s döntsünk aszerint.

A szoros kapu és keskeny út a kevesek útja. Lehet, hogy számukra ezért nincs vonzó ereje. A keskeny úton vigyázva kell járni, s felelőtlenség széles lehetőségei nincsenek adva azon. Minden lépésre ügyelni kell, mert könnyen letérhetünk arról. Önfeláldozó, könnyelműen nem taposhatjuk annak göröngyeit, mert külső és belső törvénye minduntalan figyelmeztetnek arra, hogy hol a part, meddig tart a járás lehetősége. Előre nézve, vigyázva kell járni a keskeny ösvényen. Itt akaratlanul is észre kell vennünk, hogy rajtunk kívül mások is haladnak mellettünk, szorosan egymáshoz simulva, váll-váll mellett. Éppen azért, tudunk egymás gondjairól, töprengéseiről, terveiről és szándékairól. Tudunk egymás örömeiről is. Közvetlenebb ez az út s nem ad módot arra, hogy egyesek kényesen, vagy gögösen félrehúzódnak s önző módon elkülönülten haladjanak tovább. Szociálisabb ez az út, mert ügyelnünk kell mások lépéseire is, egymást figyelmeztetnünk kell látható veszedelmekre, elhúzódo szakadékokra s figyelembe kell vennünk egymás törekvéseit és nehézségeit s olyan magatartással kell lennünk, hogy egymás járását ne akadályozzuk, hanem inkább elősegítsük azokat. Mindezekből az is következik, hogy akik a szoros kapun mennek be és a keskeny ösvényt járják, halkabban, szelidebben, csendesebben beszélgetnek egymással, s egymás előtt nincs rejtegetni valójuk, ezért őszintébbek egymáshoz... Ez az út viszen az életre Jézus tanításai szerint.

Az az út, amelyen „sokan” járnak talán több lehetőséget nyújt vándorainak. Széles téren akik kacarászva járnak színesebb, lármásabb társaságokba verődhetnek össze s messziről legalább is úgy tűnnek fel, mint, akik gazdag igéretnek birtokosai. Az a törvénye az ilyen utaknak, hogy szüntelenül többeket hívnak arra, csábító erejük van. Itt azonban az ismerősök is elveszítik egymást a tömegben, az apa egyidő után nem ismeri meg fiát, férj a feleségét, testvér a testvérét s az is megtörténhetik, hogy a széles út hangulatában és színes igéreteinek mámorában régi jóbarátok egymásnak mennek — erről az útról Jézus azt mondta — a veszedelemre visz...

Ahogy visszanézek a történelem útjára — mi unitáriusok sorszerint a kevesek útján jártunk. Jézus ezangéliumának szoros kapuján mentünk be s akkor amikor mindenki más körülöttünk a népszerű, világviszonylat-

Az unitarizmus nem pusztán me-
rengés, hanem cselekvő hitvallás,
nem dogmák summája, hanem evan-
géliumi életforma. Hitének szépsé-
gét, szentségét és igazságát az uni-
tárius ember cselekedeteivel kell,
hogy bebizonyítsa. Szükség tehát,
hogy eleven hirdással legyünk ar-
ról, hogy hitünk ereje egyes hívein-
ket és gyülekezeteinket hol, mikor,
milyen áldott tevékenységre indítja.
Ezt azért kell tenni, hogy az élet
szépítő és nemesítő munkára jó pél-
daadással egymásnak ösztönzést ad-
junk. Így lesz lapunk a maga sze-
rény eszközeivel is az új ember és
az új világ kovácsa.

A közös hit aranyzála az uni-
táriusokat széles e világon egy drága
lelki közösségbe fonja. A lehetőség
határain belül ezért hirdással sze-
retnének lenni, — ha röviden is —
arról, ami az unitáriusok világában
s elsősorban hitvallásunk ősi szülő-
földjén, Erdélyben történik.

De nem viszem tovább a szót. Hi-
szen nem programot adok. A
program majd közös elképzelé-
seinkből fog kialakulni. Csak egy-
két gondolatot akartam előjáróban
megpendíteni.

Tudomására kell azonban hoznom
még olvasóinknak azt, hogy annak
ellenére, hogy a lap csak négy olda-
lon jelent meg, azt a nyomdánál
fennálló súlyos tartozással vettem
át. S ha meggondoljuk azt, hogy cél-
kitűzésünket valamennyire is ered-
ményesen csak nyolc oldalon tudjuk
szolgálni, természetesen merül fel a
kérdés, honnan fogunk erre fedezet-
et venni. Válaszom: a szegények
két filléréből. Nyolc oldalon való
megjelentetéshez az szükséges, hogy
legalább két annyi hívünk fizessen
elő pontosan, mint amennyi ma fi-
zet. Akármilyen szegények vagyunk
is, ezt az összeget könnyen előte-
remthetjük, ha csak egy csöppnyi
is él bennünk öseink hithűségéből
és áldozatkészségéből. Ha a lapot a
magyar unitárius társadalom min-
den egyes tagja magáénak vallja s
a felelősséget érette vállalja, egy-
egy emberre havonta csak fillérek
esnek. Azt hiszem, hogy eddig is
csak azért voltak anyagi nehézsé-
gek, mert hiányzott belőlünk a sze-
mélyes felelősség érzete és nem ta-
láltuk meg talán a módját sem még
annak, hogy jó szívú híveinktől eze-
ket a filléreket rendszeresen össze-
szedjük. E tekintetben még egy
csomó tennivalónk van. Atyafiságos
szeretettel kérem azért híveinket,
jöjjenek segítségül, hogy lapunk to-
vábbi megjelentetésével is eredmé-
nyesen szolgálhassuk a magyar uni-
tarizmus szent ügyét.

Dr. Csiki Gábor.

Egyházköri Tanács központi iro-
dája IX. Högyes Endre-u. 3. szám.
Hivatalos óra d. e. 9—2-ig. Telefon:
184-602. Csekk számlánk száma 42214.
Elnevezése: Magyarországi Unit.
Egyház Köri Tanácsa. Budapest.
Budapesti egyházközségünkben (V.,
Koháry-u. 4.) a lelkesítő iroda hiva-
talos órái d. e. 10—1-ig. Pénztári
órák: d. e. 9—2-ig. Telefon: 121-847.

ban divatos tanítások ütemes beszédeire és hangoztatott jelszavaira hall-
gatott, mi egy kolozsvári magyar iparos gyermekének üldözött tanítását
választottuk és ezzel vállaltuk a keskeny utak minden megpróbáltatását,
nehézségeit, vagy éppen tragédiáit. Az ösvény Erdély sziklái és bércei kö-
zött, keskeny folyói mentén indult s aztán a búzatermő alföld téreire ért
ki. Ennek a vándorlásnak gúny, üldözés, veszteség, megcsúfoltatás, börtön
és halál voltak útjelzői. Akik ezen az ösvényen jártak egyedül voltak.
Igazságait fényes székesegyházak csarnokaiban nem hirdették, prófétáit
királyi, fejedelmi udvarokban szívesen nem látták s így eszményeik, fájd-
almaik, reményeik összenőttek a szegények, a meg nem értettek, a szün-
telen dolgozók életsorsával. Unitárius örökségünk legáldottabb és egyben
félteve őrzött valláspolitikai kincse, hogy az „egy Isten” és „ember Jézus”
tanításai érdekében hatalmasok karddal és fegyverrel nem harcoltak soha.
E hit elfogadására soha senkit nem kényszerítettek. A magunk erején és
hitigazságaink tartalmának önértéke szerint vagyunk, akik vagyunk s kép-
viselünk ma is keresztény reménységet sokak számára. Misszionáriusaink
nem biztattak sehol senkit a világon e hit egyedül üdvözítő erejével s nem
is gyalázták más nézetét. Unitárius köntösben a türelmetlenség kegyetlen in-
dulata sohasem járt s mégis, vagy éppen ezért a történelem folyamán szá-
kadatlan volt azoknak sora, kik szomjas lélekkel jöttek vizeinkre s kik
megnyugodva, felfrissült reménnyel csatlakoztak azokhoz, kik a szoros
kapun át a keskeny ösvényen az életre mennek...

Bárhon éltek testvéreim, unitárius magyarok, Istennek azon a földjén,
amelyre időnként magyar könnyek hulltak s melyről Jézus imádsága any-
nyiszor felszakadt vágyakozó keblekből — őrizzék meg unitárius keresz-
tény hitetek drága tartalmát, — borús, vagy éppen sötét világban lelketek
lámpájának égő olaját. E hit törvényei bizókká és bátrakká tesznek titeket.
Szeressétek a keskeny utak áldott, tiszta, imádságos légkörét, melyet Isten
gondviselése őriz. A széles utak hívásának, csábító ígéreteinek álljatok el-
lene... és most vegyétek elé Bibliátokat s olvassátok velem tovább azokat
a sorokat, melyek ezt a krisztusi tanácsot követik (Mt. 7—14—21):

„Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, mely az életre visz és
kevesen vannak, akik megtalálják azt. Őrizkedjétek pedig a hamis prófé-
táktól, akik juhoknak ruháiban jönnek hozzátok, de belől ragadozó farka-
sok. Gyümölcseikről ismeritek meg őket. Vajjon a tövisről szednek-e szőlőt,
vagy a bojtonjáról fügét?” — Ámen.

Kocsordi.

Lelkipásztor a szülőkhöz

Ránk köszöntött az esztendő leg-
szebb ideje, az iskolák hónapja:
Szeptember. A gyermekek már szor-
galmasan járnak az iskolába.

Minden iskolai esztendő gyer-
meknek és szülőnek egyaránt, rend-
szerint hoz valami újat.

Ez a most beindult iskolai esz-
tendő is hozott egy olyan változást,
amelyet sokan idegenkedve fogad-
tak. Az iskolai oktatásra rányomta
a lelkiismereti szabadság pecsétjét:
az önkéntes vallásstudást.

Közel 25 esztendeje foglalkozom
vallásitanítással. Megvallom őszin-
tén, hogy soha sem tudtam teljesen
kibékülni azzal, hogy a vallásórát
gyermekek, szülők és iskolai szabá-
lyok egyformának minősítették a la-
tin, a számtan, vagy akármelyik töb-
bi órával. Mindig úgy éreztem, hogy
van ebben valami bántó. Én a val-
lásórát mindig többnek éreztem min-
den más tanóránál. Nekem a val-
lásóra mindig egy istentisztelet volt.
Erről elmaradni, vagy erre el nem
készülni? Ezt a mulasztást nem le-
het egyesekkel osztályozni, mert a
vallásórát osztályzatait végeredmé-
nyében Isten osztogatja.

Az önként vállalt munka ért
mindig a legtöbbet, amit azért
tettünk meg és végeztünk el, mert
lelki szükségét éreztük annak, hogy
elvégezzük. Az, ilyen ténykedések
után érzi az ember a legboldogabb
lelki feloldódást, megnyugvást. Most
így vagyunk a vallásstudással. Ha
a szülő és a gyermek is érzi, hogy
azok között a gazdag útravalók kö-
zött, amelyekkel az iskola a tudo-

mányok kamrájából és kincsesházá-
ból ellátja az iskolai év folyamán a
gyermeket, szüksége van a vallásra,
ha Isten és az Anyaszentegyház
iránti hűséggel most az iskolai
év elején önként vállalták a val-
lástanítást, illetve a vallástanu-
lást, akkor nem lehet semmi aka-
dály a annak, hogy a gyermekek az
iskolai év folyamán valóban meg is
kapják azt, amit a vallásóra nyújt-
hat számukra...

Ezért mi lelkipásztorok érez-
zük a gyermekekkel szemben a fele-
lősséget. Nekünk legnagyobb örö-
münk, ha a kötelességeinknek eleget
tehetünk, szolgálatainkat elvégez-
hetjük. Ha nem tudunk mindenüvé
eljutni, az sorsunkból adódik.

Az unitárius gyermeknek azon-
ban a szülő az első papja. A
gyermekkel járó felelősségben ked-
ves Szülők, mindnyájan szolgatár-
sak vagyunk. Legyünk hát segítőtár-
sai egymásnak a vallásitanításban.
Gondoljunk arra, hogy ebből a
tárgyból végeredményében nem csak
a gyermekeket, hanem bennünket is
osztályoznak. Ketten bírálják el
munkálkodásunkat: a lelkiismeret-
ünk és Isten. Milyen jó lesz, ha
mindketten imígyen nyilatkoznak
majd felőlünk: Jól vagyon jó és
hív szolgám a kevesen voltál hív,
többre bízlak ezután.” Segítsen a jó
Isten mindnyájunkat, hogy lelkiis-
meretünket is megnyugtató munkát
végezhesünk gyermekeink lelkének
bontogatásában.

Pethő István

pestszentlőrinci lelkipásztor.

Összefog mindenkit testvérközösségbe
Nem hagy, hogy széthulljunk, mint az oldott kéve.
Mindezt cserébe ne legyen más hálád:
Beküldöd pontosan ennek havi díját.

Az „Élet” neked is egyetlen barátod
S hiszünk, hogy boldogan és örömmel várod.
Kopogtat ajtódon? Fogadd szívkitárvát;
Ahol megjelenik nincs elhagyott, árva.

Fizesd be az Unitárius Élet 50.561. sz. csekk számlájára. Évi 12, vagy havi 1 Ft-ot.

Harangszentelés Pestszentlőrincen

Feledhetetlenül szép napra virradt szeptember 11-én Szentlőrinc unitáriussága. A kis gyülekezet eddig elért eredményeit megkoronázta a harangszenteléssel. A gondos előkészítés meglátszott a rendezésen. A presbitérium kollektív munkát végzett, mindenki a helyén volt.

Az ünnepély bensősége emelte Püspöki Helynökünk és Főgondnokaink megjelenése. Szép együttérzésüknek adtak kifejezést az unitárius társegyházaközségek lelkészei, akik kevés kivétellel jelen voltak ünnepélyünkön. Felemelő érzés volt látni a helybeli római katolikus, református és az evangélikus testvéregyházak papi és világi küldöttsegeit. A hívek és a vendégek zsúfolásig megtöltötték a templomot. Már az istentisztelet megkezdése előtt az öröm és a boldogság lelki áramai forrósították át a szíveket, s mindenki érezte, hogy ritka lelki élményekben lesz része.

Az ünnepi istentiszteleten ígét hirdetett dr. Csiki Gábor püspöki helynök. Gyönyörűen felépített beszédében méltatta a nap jelentőségét és megkapóan ecsetelte a harang szerepét. Minden szív megdobbant, s minden szem könnyes lett, amikor a felszentelési beszéd „szóaljjon meg a harang” szavaira megkondult az új harang, s tisztán csengő, messzehangzó nyelven diadalmasan zengte bele a világba az imádkozó szívek áhitatát, s a reménykedő lelkek boldog vigasztalását. Az úrvacsorai ágendát dr. Abrudbányai János kocsordi lelkipásztor mondta. Beszédéből kisugárzott az unitarizmus lényege, s utána a hívek igazi lelki szomjúsággal járultak, több mint 400-an az Úr asztalához. Az úri szentvacsora kiosztásában a jelenlevő papjaink mindannyian résztvettek. Istentisztelet után Pethő István lelkész ismertette a harang történetét.

Az egybegyűltek közeledén vettek részt. Ez alkalommal dr. Imre Dénes főgondnokunk felszólalásában további áldozatkészségre buzdította a híveket. Utána az állami lakótelepi római katolikus plébános szólalt fel. Szereplése a megértő és testvéri szeretet manifesztációja volt.

Délután dr. Abrudbányai János lelkész bibliamagyarázatot tartott, a hívek gazdag lelki épülésére. Ezt követően nívós kulturműsor szórakoztatta az egybegyűlt híveket.

Az elhangzott műsor rendkívüli sikerét az azon közreműködött kiváló művészek előadásai biztosították, akiket a közönség szűnni nem akaró és oly sokszor feltörő taps tetészenyilvánításával jutalmazott.

Közreműködtek: 1. Farkas Anna operaénekesnő. 2. Gyallay Domokos író. 3. Jáky Tóth Pál hegedűművész. 4. Nagy István színművész. 5. Megnyitót mondott Szántó Ferenc, bezárot pedig dr. Szabó István. Az ének- és a hegedűszólót Péter Margit művészi zongorajátéka kísérte. A műsor sikerét nem kis mértékben biztosította még Sütő Nagy László

Epilógus

a pestszentlőrinci harangszenteléshez

Apostolok Cselekedete II. 4.
„És megtelének mindnyájan szent lélekkel.”

Ha igaz volt az, hogy egykoron a tanítványok mindnyájan megteltek szentlélekkel és lelkük földöntúli extázisban emelkedett a magasság Istenéhez, Jézus csodálatos küldeménye által, úgy igaz az is, hogy mindnyájan, kik jelen lehettünk a pestszentlőrinci magasztos harangszentelésen, mi is mindnyájan megteltünk szent lélekkel.

Mert Istennek egy hű és alázatos szolgálója, nem csak mint pap és apostol, hanem, mint apa is eleget tett a „Felségesnek tett” csodálatos fogadalmának s így megszerezte sok száz ember számára azokat a felejthetetlen pillanatokat, melyeket a harangszentelésen megértünk.

Halottuk a szívbemarkoló szavakat a Főpásztor ajkáról, hogy a harang közvetít az Ég és a föld között. A pestszentlőrinci harang a Főváros peremén az egyetlen szószólónk Isten felé. Viszhangra kelti szívünkben elhagyott szülőföldünk harangjainak szavát... És mi mindnyájan könnyező szemmel hallgattuk a kis harang csengő hangját, ahogy belesilengelt felettünk a toronyban az ünnep áhitatába és vitte szívünk hálaát Isten felé.

Résztvettünk egy olyan Úrvacsorában, milyennel csak az első keresztyének élhettek a katakombákban; láttuk, amint az egy Isten hét szolgálója, hét apostol módjára hosszú fekete palástban osztotta a kenyeret és a bort. Hallottunk tőlük olyan magasztos és fenkölt imákat, melyeknek minden szava, mintha égből jött szózat lett volna...

És azután mindnyájan áhitattal vettünk részt a szertartás egyik legszebb részéből, sorra szólaltattuk meg a harangot, melynek szava, hangja élt, hívogatott és, amelyet élénken hallottunk akkor is, amikor már hazafelé tartva messze-messze jártunk a kis templomtól...

Varázshangja, meg-megcsendült fülünkben, szívünkben a nagy város zajában is. Imarányító ajkunk együtt susogja azóta az áldott kis haranggal:

Tebenned bízunk eleitől fogva
Uram: Téged tartottunk

hajlékunknak.

Kádárné Barabás Lenke.

unitárius költőnknek Huszti János lelkész által felolvasott „Harang” c. alkalmi költeménye. A még sokáig együtt maradt testvéri közösség kicsinye és nagyjának ajkáról ilven hála szólhatott az Egek Urához: Köszönöm Istenem, hogy ezt a napot addad nekem ajándékképpen.

dr. Szabó István.

A Magyarországi Unitárius Egyházak évi rendes közgyűlését előreláthatóan október 30-án, Pestszentlőrincen fogja tartani. A meghívókat a törvényes időben kiküldjük.

Tolsztoj

Szellemtörténészek minden idők egyik legnagyobb írójának, Tolsztojnának a hitvallása és az unitárius vallás között igen közeli rokonságot, sőt azonosságot látnak. Ezzel kapcsolatosan figyelemre méltó az, amit Tolsztojról J. I. Zsitkov: „Evangéliumi keresztyének a Szovjetunióban”, című, a Református Egyetemes Konvent kiadásában megjelent könyvecskéjében mond: „L. N. Tolsztoj a XIX. és a XX. század orosz vallásos életének racionalistája. Gondolatai életének utolsó éveiben az Isten eszméje és vallási kérdések körül mozogtak. Krisztus tanításait, különösen Hegyi beszédét, a legmagasabb piedesztálra emelte. De míg egyrésről Oroszországban, valamint külföldön is, százazrek érdeklődését keltette fel vallási kérdések iránt, különösen az ifjúság körében, ugyanakkor rossz szolgálatot is tett a keresztyénségnek: kiméletlen kezekkel szakította le Krisztusról mind a tövis koszorút, mind Istenségének aueroláját. Tolsztoj nem a mennyből földre jövő, Istent testben megjelenítő, az emberiség bűneinek megváltására a gólgotai keresztest önként vállaló evangéliumi Krisztust hirdette, hanem az egyszerű, átlagos, haladó emberi Krisztust, ki a többi emberek től csak magas erkölcsi életével és mély bölcsességével különbözik. Tolsztoj: „Hegyi beszéd”-ében bemutatott emberkrisztusának elképzelése követőkre talált...”

Szám: 325/1949.

MEGHÍVÓ.

A budapesti Unitárius Egyház-község f. évi október 23-án, d. e. 11 órai kezdettel a Tanácsteremben **rendes közgyűlést tart.** Erre az egyházközségi tagokat szeretettel meghívjuk.

Tárgysorozat:

1. Lelkészi és gondnoki jelentések.
 2. Presbitériumtól áttett ügyek.
 3. Időközben érkező ügyek.
 4. Indítványok, írásban előre.
- Budapest, 1949. október 4.

Barabás István s. k.
lelkész.

dr. Menyhárt Dénes s. k.
gondnok.

FIGYELEM!

Lapunk szerkesztőségének megbízásából egyik buzgó atyánkfia fel fogja keresni Budapestén és környékén az unitárius családokat, hogy velük közelebbi terveinket, lehetőségeinket és tennivalóinkat ismertes-se. Fogadják ötét olyan szeretettel, amilyennel ő mindenkihez bekopogtat és egyházunk érdekeit szolgálni kívánja.

Összefog mindenkit testvérszolgálatba
Nem hagy, hogy széthulljunk, mint az oldott kéve.
Mindezt cserébe ne legyen más hálád:
Beküldöd pontosan ennek havi díját.

Az „Élet” neked is egyetlen barátod
S hiszünk, hogy boldogan és örömmel várod.
Kopogtat ajtódon? fogadd szívkitárást;
Ahol megjelenik nincs elhagyott, árva.

Fizesd be az Unitárius Élet 50.561. sz. csekkszámjára. Évi 12, vagy havi 1 Ft-ot.

H I R E K

Buzogány Lajos egyházi tanácsos és felesége október 2-án Kecskeméten ünnepelték gyermekeik szeretete által körülveve 25-ik házassági évfordulójukat. Istentisztelet és úrvacsoravétel után a gyülekezet színe előtt dr. Csiki Gábor áldotta meg az ünneplő családot.

Jutalom. Dr. Imreh Dénes főgondnok afia 100 forintot adott a Misszió Ház Intéző Bizottságának, hogy ez az összeg adassék az Unitárius Diákotthon azon lakójának, aki azt szorgalmával és példás magatartásával megérdemli. A jutalmat Barabás Gábor II. éves főiskolai kereskedelmi hallgató kapta.

Ujvári László afia a budapesti egyházközségi könyvtárunk gyarapítására értékes füzeteket adományozott.

A füzesgyarmati egyházközségben államsegélyből jelentős egyházi építkezés, illetőleg javítási munkálatok folynak. A hívek segítségével sikerülni fog a háborús pusztulások nyomait eltüntetni. A templom építésének 46. évfordulóját, november 6-án, emlékünnepe keretében szándékozik az egyházközség megünnepelni.

Pestszentlőrinci egyházközségünk hívei f. hó 2-án tartották meg szokásos havi elsővasárnapi evangélikai családi összejövetelüket, az egyházközség fiataljainak rendezésében. A gyülekezeti terem ezúttal is megtöltötte közönség jóleső érzéssel és boldog örömmel látta és állapította meg, hogy egyházközségünk jövője iránt nem lehet kétsége, mert Dávid Ferenc öröksége méltó örökösök kezébe lesz letéve.

A Misszió Ház templomában tartott őszi hálaadó istentiszteletre úrvacsorai bort adományozott Buzogány Anna, kenyeret Kádár Károlyné és dr. Nyiredy Géza.

Unitárius Diákotthonban 20 egyetemi és főiskolai hallgató lakik. A Diákotthon fenntartása nagy áldozatvállalással jár. Szeretettel kérjük híveinket a diákakció támogatására.

A Misszió Ház templomában Vándory Éva zeneakadémiai hallgató látja el a kántori szolgálatot.

A diákakció céljaira szeptember hó folyamán a budapesti egyházközséghez a következő adományok folytak be: Pál Sándor 7, dr. Gyulay Tibor 5, Kádár Ferenc 7, ifj. dr. Csiki Gábor 8, Ferenczi Istvánné 10, dr. Semelédi Sándor 2, Nyiredy András 3, Ajtai László 10, Patakfalvy Sándor 10, Csizsár József 20, dr. Papp Antalné 3, dr. Mikó Lajos 8, dr. Schey Ilona 2 és Mikó István 5 Ft.

A Misszió Házban levő vendégzoba a vidékről feljött afiai rendelkezésére áll.

A Koháry-utcai templom helyreállítására legutóbb a következő adományok folytak be: Bálint Sándor 20, Dencs László 100, Simándi Béla 50, Dési Jánosné 5, Márton Mihály-

né 5, Bessenyő Zsigmondné 2, dr. Szentgyörgyi Ferenc 5, dr. Menyhárt Dénes 5, dr. Zsakó István 6 Ft. Köszönjük.

Unitárius Nők Bibliaköre minden hétfőn d. u. 5 órakor dr. Csiki Gábor esperes-püspöki helynök lakásán (IX., Högyes Endre-u. 3.) tartja szokásos összejöveteleit. Minden atyánkfiaát szeretettel várunk!

Az Úr asztalát az őszi hálaadó-ünnepre a Koháry-u. templomunkban a következő kedves atyánkfiai terítették meg: Mészáros Sándorné, Barabás Istvánné, Kutasi Eszter, Patakfalvy Sándor, Útő Lajos és felesége, Vadady Albertné, Táborosi Jánosné, Király Ernőné.

A bpesti gyülekezeti összejövetelek sorozata október 1-én nyílt meg a Tanácsteremben. A szép számban egybekötött közönséget és az értekezletet Barabás István lelképásztor üdvözlötte. A legközelebbi gyülekezeti összejövetel november 5-én lesz, este 7 órai kezdettel, aki vacsorát is igényel, jelentse be az egyházközség irodáján, okt. 30-ig.

Győrben október 2-án volt Úrvacsorával egybekötött istentisztelet. Az úrvacsorai kenyeret és bort Máthé Géza és felesége afiai adományozták. Az istentisztelet után tartott gyűlésen a hívek dr. Erdődy Ernő ny. p. ü. főtanácsos afiát gondnoknak, Máthé Géza építész mérnök afiát pedig szórványgondnoknak választották meg.

A duna-tiszaközi szórványegyházközség területén tartott őszi hálaadó istentiszteleten 245 hívünk vett részt. Nagyrészt úrvacsorával is élt. Úrvacsorai kenyeret és bort adományoztak: **Felsőgödön** Szász Árpád és felesége, **Rákospalotán:** Útő András és felesége, **Rákosszentmihályon:** Marosi Béla és felesége, **Sashalmon:** Dancs Zoltán és felesége, **Rákoscsabán:** Péterffy Szabolcs, **Rákoshegyen:** Albert Jánosné, **Szolnokon:** dr. Molnár Imréné. **Újpesten:** Nagy József és neje. Kérjük szórványegyházközségi híveinket, hogy egyházi adójukat fizessék be az 52.226 „Duna-Tiszaközi unitárius szórványegyházközség Budapest” elnevezésű csekkszámánkra.

Mosonmagyaróváron és Levélen szeptember 11-én tartottunk úrvacsorával egybekötött istentiszteletet. Mosonmagyaróváron a ref. templomban a ref. hívekkel közös istentiszteletet szolgált Szolga Ferenc, bort Cseh Kálmán gondnok és felesége adományozták. Levélen az Úr asztalát Máthé Mózes és felesége és Benedek Lajos és felesége afiai terítették meg.

Ferencz József: Unitárius Káté 1948. évi átdolgozott kiadása és **Benczédi Pál:** Bibliai történetek c. tankönyvei, melyeket a vallás- és közoktatásügyi minisztérium is engedélyezett, előbbi az általános iskolák VII–VIII., utóbbi az általános iskolák V–VI. osztályaiba járó unitárius tanulók részére kapható 3–3 Ft árban. Szórványokban lakó

híveink a pénzt fizessék be a 42.214. sz. csekkszámára s írják meg a postai pénzesutalvány szelvényén, hogy melyik könyv megküldését kívánják. Cím: Egyházköri Tanács irodája, Budapest, IX., Högyes-u. 3.

Rádió közvetíti istentiszteletünket a Koháry-u. 4. templomunkból október 23-án, d. e. 10 órakor.

Gyermekistentiszteleteket a budapesti egyházközségben vasárnap d. e. 10–11 óra között tartunk a tanácsteremben.

X. kerület MÁV telepi protestáns imaházban november 6-án d. u. 4 órakor istentisztelet lesz. Szolgál: Szolga Ferenc lelkész.

Budaörsön az állami általános iskolában október 16-án d. u. 3 órakor, **Törökbálinton** ugyancsak az állami ált. iskolában okt. 16-án d. u. 6 órakor istentiszteletet tartunk. Szolgál: Györffy István. **Budaörsön** Máthé Lajos és felesége, **Törökbálinton** dr. Nemes Nagy Lajos és felesége adományozták az úrvacsorai kenyeret és bort az őszi hálaadó istentiszteletre.

Rákosszentmihályon okt. 16-án d. e. 9 órakor az Evangélikus templomban tartunk istentiszteletet. Szolgál: Bencze Márton. **Sashalmon:** október 16-án d. e. 11 órakor lesz unitárius istentisztelet a lakótelepi fürdőteremben. Szolgál: Bencze Márton. **Újpesten:** november 6-án, déli 12 órakor unitárius istentisztelet lesz a Szent István-téri ref. templomban. Szolgál: Huszti János. **Rákospalotán:** november 13-án d. e. 11 órakor unitárius istentisztelet lesz a MÁV-telepi ref. templomban. Szolgál: Bencze Márton.

Kecskeméten október 2-án volt a Buzogány Lajos egyházi tanácsos házában levő gyülekezeti teremben, úrvacsorával egybekötött istentisztelet. Az Úr asztalát Buzogány Lajos és felesége terítették meg. Szolgált: dr. Csiki Gábor.

Halottaink. Az utóbbi hónapokban híveink közül Koncz Györgyi, dr. Koncz Lajos ügyvéd és Árkossy Lenke leánya, Farkas Sándorné, özv. Szilágyi Jánosné, özv. Nagy Albertné és Kerekes Zsigmond távoztak az élők sorából. Emlékük legyen áldott!

UNITÁRIUS ÉLET

A lap tulajdonosa a Magyarországi Unitárius Egyházkör.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Dr. Csiki Gábor.

Budapest, IX., Högyes Endre-utca 3.

Évi előfizetési díja: 12 forint.

Nyomatott Máté Ernő könyvnyomdájában, Budapest, VIII., József-u. 41. szám. — Telefon: 137–626.

CIM:

Pethő István lelkész
Pestszentlőrinc

Állami telep 125/3.